

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 5 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ct. ameryk.

Prenumerata tyg. inlowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres dla telegramy: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział inseratowy:
Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 1354).

Ogłoszenia (Inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halery, następnie po 10 hal. — Nadesłane
od miejsca wiersza drukiem petitem po 40
hal., ślubny, zaręczyny i nekrologi po 80 hal.
za każdy raz. — Załączniki (prospekty i t. d.)
przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzempl.
dla zamiejscowych, po 1 kor. za 100 egzempl.
dla miejscowych prenumeratorów

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
cztowej — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Obstrukcja.

Zaledwie pół roku minęło od czasu, gdy
ksiądz Krek wniósł imieniem Słoweńców
w parlamencie projekt zmiany regulaminu,
aby uniemożliwić wszelką obstrukcję i u-
zdrowić parlament, a dziś ten sam ksiądz
Krek i ci sami Słoweńcy rozpoczęli w komi-
sji budżetowej obstrukcję!

I to nie w obronie swego narodu —
wtedy każda obstrukcja jest zrozumiałą —
lecz aby nie dopuścić do wznowienia wło-
skiego fakultetu prawniczego w Wiedniu.

Włosi posiadali już bowiem swój fakul-
tet prawniczy w Innsbruku, gdzie zacie-
kłość niemiecka zdemolowała im przed 5
laty cały budynek uniwersytecki i unie-
możliwiła istnienie jego w stolicy Tyrolu.

Teraz chodzi tylko o tymczasowe usta-
nowienie fakultetu włoskiego w Wiedniu.
Ze względu na dobre sąsiedzkie stosunki
z państwem włoskim stara się rząd au-
stryacki o wznowienie włoskiej instytucji
uniwersyteckiej. I tutaj właśnie występują
Słoweńcy, poparci przez Czechów, ze swoim
protestem i z obstrukcją.

Nadarmo obiecują im, że do 10 lat rząd
gotów zaprojektować utworzenie uniwer-
sytetu w Lublanie, nadarmo proponują tym
czasem utworzenie docentów słoweńskich
w Krakowie i Pradze, aby przeciw u-
zyskać jakieś możliwe grono słoweńskich
profesorów uniwersyteckich!

Na te wszystkie propozycje odpowiada-
ją Słoweńcy obstrukcją, rozbijając parla-
ment przed samymi feriami letnimi.

Rząd zaś nie ma nic lepszego do robo-
ty, jak grożenie że sesję odroczy lub zam-
knie, co będzie miało tylko ten skutek, że
wszystkie zaczęte w komisjach prace pój-
dą na marne i w jesieni trzeba je będzie
na nowo zaczynać, co pociągnie za sobą
znowu stratę czasu.

Przytem trudno od większości parlamen-
tarnej wymagać wielkiego zapалу w walce
ze słoweńską obstrukcją, skoro po jej
zwalczaniu czekają posłów — nowe poda-
tki pośrednie w postaci 50 milionów no-
wego obciążenia wódki.

Przytem niegodziwe stanowisko rządu
w sprawie kanałowej nie może także
temu rządowi zyskać gorących zwol-
ników w tym właśnie czasie.

Okazuje się coraz wyraźniej, że mini-
sterstwo barona Bienertha jest przeszkodą
w jakimkolwiek rozwoju zdrowego parla-

mentaryzmu w państwie i że czas najwyż-
szy, aby ten gabinet sobie poszedł; nie
rozwiązał on bowiem ani jednej sprawy,
która domaga się gwałtownie uporządko-
wania i rozwiązania.

Zrujnował finanse Austrii dla milita-
ryzmu, wzmógł szowinizm narodowy i po-
zostawił za sobą walkę i zamęt.

Obstrukcja swawolna Słoweńców oka-
zuje całą słabość rządu.

Burcew o Rakowskim.

Od tow. Włodzimierza Burcewa otrzy-
mujemy list z informacjami o Bolesławie
Rakowskim:

Paryż, 24 czerwca 1910.

Szanowni towarzysze!

W ostatnich miesiącach w rosyjskich i
polskich gazetach podjęto hałas z powodu
„rewelacji“ niejakiego Rakowskiego, byłego
szpiega niemieckiego, teraz wygnanego.

Miałem sposobność zebrać dokładne wia-
domości o tem indywiduum, o ocenie jego
„rewelacji“ i mogę kategorycznie wy-
owiedzieć sąd o nim.

Jeszcze w sierpniu 1905 r. przychodził do
mnie w Paryżu ów Rakowski ze swymi re-
welacjami. Wysłuchałem go, notowałem
wszystko, co mówił, lecz przedewszystkiem
miał wykorzystać w druku choć z jeden
wiersz z jego opowiadań, zwróciłem się po
ich sprawdzenie do Rosji, Niemiec, Austrii
(do członków P. P. S.) i do innych miej-
scowości.

Okazało się, że wszystkie wiadomości Ra-
kowskiego pomieszczone są z zachwalem
kłamstwem, a sam Rakowski okazał się
awanturnikiem, małego kalibru złoczyńcą,
fałszerzem dokumentów, szantażystą.

Przeciwko niemu mam aż zawiele doku-
mentów, wystarczających by zapakować go
do więzienia w jakimkolwiek kraju. Jeżeli
tego dotychczas nie zrobiłem, to jedynie
dlatego, że Rakowski nie należy do osób,
z którymi się trzeba liczyć. To jest, jak
się wyraził jeden z jego kolegów, „sw-
łocz nie zasługująca nawet na umieszcze-
nie w więzieniu karnem“.

Nie można się nie dziwić, z jaką lekko-
myślnością, bez sprawdzenia, drukowano
„rewelacje“ Rakowskiego i w rosyjskich, i
w polskich i innych pismach.

Z towarzyskiem pozdrowieniem
Włodzimierz Burcew.

Budżet w Izbie panów.

Wiedeń, 29 czerwca.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby panów
w dyskusji nad budżetem na r. 1910 oma-
wiano sprawę wykonania ustawy o budo-
wie kanałów.

Dr Bärreither przemawiał przeciw
budowie kanałów, motywując odmowę wy-
sokimi kosztami i obniżeniem się dochodów
kolei północnej.

Minister handlu dr Weiskirchner wy-
wodził, że wobec finansowego położenia pań-
stwa decyzja musiała zostać odłożoną i za-
strzeżenie sobie przedłożenie w jesieni rezultatu
badań i ukladów.

Prof. Smolka oświadczył, że będzie gło-
sował przeciw rezolucji o odłożeniu budowy
kanałów, gdyż Galicya potrzebuje kanałów
dla otrzymania lepszego połączenia z innymi
krajami Austrii.

Po dalszych przemówieniach uchwalono
budżet we wszystkich trzech czytaniach,
oraz uchwalono rezolucję wzywającą rząd,
by Radzie państwa jeszcze przed akcją bu-
dowy kanału Dunaj Odra Wisła przedłożył
obliczenie rentowności, jakoteż drugą rez-
olucję, wzywającą rząd, by poddał rewizji
ustawę o drogach wodnych.

Obstrukcja Słoweńców w komisji budżetowej.

Wczorajsze posiedzenie komisji budżetowej
z porządkiem „przedłożenie o fakultecie wło-
skim“ wypełniła 10 godzinna mowa posła Go-
stincara, który w końcu postawił 25 wni-
osków z zmianą co do miejsca fakultetu.

Następne posiedzenie we czwartek.

Wiedeń. Komisja budżetowa odbywa dziś
posiedzenie. Poseł Koroszec zgłosił wnio-
sek o wybór referenta w miejsce posła Gór-
skiego dla sprawy uniwersytetu włoskiego.
Wniosek odrzucono.

Posłowie Gostincar i Koroszec roz-
poczęli dłuższą dyskusję formalną co do o-
statniego posiedzenia; ponieważ jednak mó-
wili częścią po niemiecku, częścią po słoweń-
sku, przewodniczący dr Chiari odebrał
im głos. Wywołało to żywe protesty wśród
Słoweńców; powstały bardzo burzliwe
sceny, które trwały godzinę.

Po przemowie ministra oświaty hr. Stürgkha
30 głosami przeciw 2 zamknięto dy-
kusję. Naturalnie przemawiać będą wszyscy
zapisani do głosu. Słoweńcy wstrzymali się
od głosowania.

UPTON SINCLAIR.

GIEŁDZIARZE.

76)

Przyszedł w tej chwili Allanowi na myśl
tylko jeden jedyny człowiek, z którym
mógł się swemi spostrzeżeniami podzielić,
który znał razem z nim całą prawdę i zdol-
ny był oburzać się na nią i chciał jej prze-
ciwdziałać. Przywykł już wstępować po
drodze ze swego biura do redakcji „Eks-
pressa“ na kilkuminutową pogawędkę z Ba-
tesem. Rozmiali się ze sobą doskonale.

Bates udzielał mu każdego dnia nowin,
pochodzących z pierwszego źródła, między
niemi wielu takich, którym nie było prze-
znaczono znaleźć się na szpaltach pism,
jako zbyt drastycznym lub niebezpiecznym.
Wylewali więc obaj w słowach cały swój
gniew i oburzenie. Pewnego dnia uczynił
uwagę Bates, że nie zdziwiłby się, gdyby
Waterman myślał o kandydaturze na pre-
zydenta stanów przy najbliższych wybo-
rach.

Ludziom zaimponował Waterman najzu-
pełniej oddaniem „z prywatnej szkatuły“
dwudziestu pięciu milionów dolarów na
dziesięć procent od sta do dyspozycji pu-
blicznej. Opiewano wszędzie jego wspania-
łość. Nikt zaś o tem nie wiedział,
że to były pieniądze wcale nie z jego
„prywatnej szkatuły“, lecz otrzymane od
rządu za pośrednictwem banków narodo-
wych i że oddano mu je bezprocentowo!

— Na nikim w świecie nie robi się tak
łatwo interesu, jak na bankach narodo-
wych — objaśniał Allan Bates. — Ci tyś
panowie używają publicznych pieniędzy
do zakładania własnych instytucji; umieją
naciągać rząd i nic za to nie płać, sami
zaś obdzierają publiczność przez nakładanie
wysokich procentów. Mogą wydawać
banknotów za kilkadziesiąt milionów i ściągają
za nie procenty, lecz sami nie dają za to
rządowi nic. A potem jeszcze sami dostają
się do rządu, ażeby łupić ludzi tem lepiej
i bezpieczniej. Do skarbku państwa we-
skają swoich ludzi i w okazyach takich
jak obecna, w chwilach krytycznych, wy-
próżniają doszczętnie kasy państwowe.

Fakty te nie są nawet nieznanne i w swoim
czasie agitowała publiczność za utworze-
niem pocztowych Kas oszczędności, których
jednak nie otrzymała. Inne państwa po-
siadają banki, w których mogą ludzie skła-
dać swe oszczędności z bezwzględnie za-
ufaniem; wszak nikt nie słyszał kiedykol-
wiek o runie na Kasy oszczędności.

— Czasem — ciągnął dalej Bates — wy-
daje się, jakgdyby nasza publiczność była
niemal zabynotyzowana. Wszak pan był-
ś sam świadkiem skandalu z Towarzy-
stwami ubezpieczenia na życie — a prze-
cież byłby bardzo prosty i zupełnie mo-
żliwy do przeprowadzenia sposób, któryby
raz uczynił tego rodzaju katastrofy niemo-
żliwymi, a tym byłaby instytucja ubez-
pieczeniowa założona i kierowana przez
państwo, rządowa. Taka instytucja nie

mogłaby zbankrutować, a nie byłaby na-
różoną na zamachy spekulantów z gmachu
giełdy. Studyowałem specjalnie dotyczącą
kwestję, o ile wiem jednak, to jej dotąd
żadne pismo w kraju nie poruszyło, choć
wygląda to na niepodobne do wiary!

— Zdaje mi się, że i ja sam nigdy o tem
nie pomyślałem — rzekł Allan.

— Widzisz pan; a przecież należysz pan
do tych niewielu, co wcale jasno prawdę
widzą i pragną uzdrowienia stosunków
w kraju.

ROZDZIAŁ XXIII.

Allan postanowił po dłuższym namyśle
uczynić zadość ostatniej prośbie Lucy.

Wybrał się więc pewnego dnia do Ry-
dera.

— Pan Ryder jest bardzo zajęty — rzekł
mu służący. — I nie wiem, czy zechce pa-
na przyjąć.

— Proszę mu zanieść mój bilet i po-
wiedzieć, że chodzi o rzecz bardzo ważną.
Służący odszedł, Allan zaś czekał we
wspaniałym przedsiomku, którego ściany
okrywały przepiękne makaty, pochodzące
ze starych pałaców włoskich.

Służący wrócił po chwili i ozaajmił, że
go Ryder oczekuje.

Wsiadł więc ze służącym do windy i do-
stał się na jedno z górnych pięter, zajęte
przez prywatne mieszkanie Rydera.

Wprowadzono go do obszernego salonu,
w którym Ryder siedział za ogromnym
biurkiem, zarzuconym stosami pism i pa-
piera.

Powstał z krzesła i zrobił kilka kroków
ku Allanowi. Allana uderzyły odrazu zna-
czne zmiana, zaszły w twarzy i całej po-
staci Rydera.

Pochylił się, wychudła twarz pokryła
się siecią zmarszczek, zapadłe i sino pod-
krążone oczy patrzyły nań bez blasku;
nad skroniami posrebrzyły włosy wierzna.

— Panie Ryder — odezwał się pierwszy
Allan — dostałem list od pani Taylor z za-
daniem, ażebym pana odwiedził.

— Wiem o tem — odrzekł cicho Ry-
der — poznaję w tem znów jej wielką do-
broć. I panu jestem za ten krok szczerze
wdzięczny.

— Gdybym mógł być panu w czemś
pomocnym...

Ryder zrobił przeczący ruch głową.

— Dziękuję, lecz tu już nic się zrobić
nie da.

— Mogłbym może jednak pomóc panu
w uporządkowaniu pańskich spraw...

— I to jest także niemożliwe. Do nicze-
go zabierać się nie mogę, gdyż ani jednym
własnym dolarem dziś nie rozporządzam.

— Czyż to możliwe?

— Tak jest, dosłownie bez grosza! Roz-
myślałem już o wszystkim możliwym, roz-
ważyłem wszechstronnie moje położenie,
aż doszedłem dziś do stanu na granicy
obłędu!

Odrzucił się do Allana bokiem i pobla-
dła twarz ukrył w dłoniach.

— A jednak świeży umysł i bezpo-
średnio nie zainteresowany zdołałby mo-

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu

Należność roczna za najem schowka za-
leży od jego wielkości i wynosi rocznie
kor. 30.—, kor. 50.— lub kor. 75.—.

konse: P. St. Nowak zapowiedział, żeby o nie satysfakcją jest nieodpowiednia dla młodzieży, na afiszu drukować: „tylko dla dorosłych“.

Huczna wesołość. Głosy: Ależ to będzie reklama! Właśnie na te sztuki pójdą!

P. Konopiński wnosi przeciwnie, żeby na afiszach sztuk moralnych drukować: „odpowiednie dla młodzieży“.

Ponowna wesołość i głosy: To nikt nie pójdzie na taką sztukę!...

P. Peros domagał się podwyższenia subwencji dla teatru ludowego z tysiąca na 2 tysiące koron i przeniesienia kurtyny Siemiradzkiego z teatru miejskiego do Muzeum Narodowego. Wnioski te odesłano do odpowiednich komisji.

Uchwalenie budżetu.

Rada uchwaliła kolejno resztę działów budżetu, poczem przyjęła cały budżet.

Na zakończenie poseł dr Bandrowski wygłosił mowę o gospodarce miejskiej, w której między innymi prosił prezydenta o doprowadzenie do końca miejskiej reformy wyborczej.

Prezydent dr Leo w odpowiedzi oświadczył, że kwestya zmiany statutu gminnego pod względem administracyjnym i politycznym jest — przedmiotem usilnych studyów (!) magistratu i komisji...

Wybór prezidenta.

Dr Leo zawiadamia, że 6 lipca odbędzie się posiedzenie Rady celem wyboru prezydenta miasta na 6 lat, gdyż obecne sześciolatec urzędowania dra Lea upływa 11 lipca.

Prezes „Polskiego związku zawodowego chrześcijańskich robotników“ w świetle własnych czynów.

(List ze Śląska).

Frysztat, 28 lipca.

W niedzielnym numerze „Naprzodu“ pisałem o łajdaki roli, jaką odegrali klerykałni przywódcy podczas wyborów do Rady gminnej w Karwinie, Bura i spółka. Bura, to u klerykałów osoba wiele znacząca. To od Zielonych światł prezes „Polskiego związku zawodowego chrześcijańskich robotników dla Galicji i Śląska“, zarazem jest także sekretarzem tegoż związku dla Śląska.

Gdyby społeczeństwo polskie miało przynajmniej najmniejsze pojęcie o łajdaństwach popełnianych przez tego wodza klerykałnych robotników podczas wyborów w Karwinie, to ze śliną pogardy na ustach wspominaloby o tym współniku Zgórniaka, ks. Mytkowicza i t. p.

W Karwinie nawet uczeni klerykałni robotnicy z oburzeniem wymawiają to imię prezesa „Polskiego związku zawodowego chrześcijańskich robotników“, bo widzieli na własne oczy jego psie służalstwo dla niemiecckich kapitalistów. Bura przez 4 dni wyborów mieszkał w ratuszu karwińskim. Koń mi, wypożyczonymi od włoskiego renegata, „Ślązakowca“ Dalpasa, zwoził wszelkie

kreatory wyborcze, żeby głosowały przeciwko polskiej liście opozycyjnej. W obliczu, kiedy większa część wyborców górników stawała do wyborów, wówczas Bura siadał do komisji wyborczej jako mąż zaufania dyrektora hr. Larischa, Prosskowitza, zarządcy hakatysty, i notował sobie jak zwykły szpicel każdego górnika, głosującego opozycyjnie. Zarazem był także mężem zaufania Towarzystwa hutniczo-górniczego.

Bura ze swym sztabem sztygarów i naganiaczy szybwych spędzał i obrabiał robotników. W ratuszu, który zamieniono w szynkownię, rozpajano wyborców. Przed ratuszem policyjanci jak hyeny wyrwali listy opozycyjnych kandydatów polskich z rąk wyborców, wciskając im kandydatów niemiecko-kapitalistycznych lizuniów. Pomiedzy tą szajką hakatystyczną, jako jedna z naczelnych osobistości, znajdował się Bura i pracował razem z odwiecznym wrogiem polskiego ludu na Śląsku — z niemieckimi kapitalistami przeciwko polskiej ludności.

Tak postępując w roku obchodu grunwaldzkiego naczelny kierownik polskich robotników klerykałnych! Celemi szpaltami w różnych piśmiadłach klerykałnych rzucano się na polską młodzież postępową, że chce obchodu grunwaldzkiego bez nabożeństwa. Dziś jednakowoż cała prasa klerykałna i narodowa o czynach Bury milczy. Nie pisze o łajdaństwie swego prezesa, o jego służalstwie niemieckiej hakacie na dwa tygodnie przed obchodem grunwaldzkim.

Prawdziwa chrześcijańska stajnia Augiasza ze zdrajcą Burą na czele! Niech robotnicy krakowscy, oglupiani dotąd przez Burów, Zgórniaków, Mytkowiczów i t. p., wyciągną z tego konsekwencye. P. S.

Przegląd społeczny.

Z organizacyi kolejarzy (grupa Kraków) komunikują nam, że uchwałą zarządu z 27 b. m. został Józef Sender z organizacyi wykluczony za czyny nieliczące z godnością członka organizacyi. Zwraca się uwagę zorganizowanych kolejarzy, że grupa nie odpowiada za pieniądze zebrane przez Sendora na założenie muzyki, gdyż organizacya, względnie grupa, ze sprawą tą nie miała nic wspólnego.

Z literatury i sztuki.

Z Opery. („Verbum nobile“, „Pajace“). Zamiat zwyczajnego połączenia „Pajaców“ z „Cavaleria rusticana“, wystawiono w tym roku z operą Moniuszki „Verbum nobile“. Autor notatki w kronice „Czasu“ zwala niepowodzenie przedstawienia na karb artystów, twierdząc, że z powodu nienauczenia się opery tylko piękność i dowcip komedii nie ujawniły się. Nie wiem, czy wielu podzieli ten pogląd, ale ja choć przyznaję, że wilo się tam od błędów w wykonaniu, nie sądzę wcale, aby najlepszy nawet artysta potrafił z niczego coś zrobić. — Trudno wymależ akcyę bardziej naiwną, rozciągniętą na jeden

akt (ktoś się już na występ nie dał). Moby trzeba pisać na ten temat przynajmniej

Rzewuskiego i apoteozować, bo niestety prócz paru obrazków ładnych, to prawda, obok siebie zestawionych, a ozdobionych szeregami ary, z innego punktu nieprzejętych zalet dopatrzeć się nie można. Bezspornie, że lepsze wypracowanie dodałoby życia i może humoru, ale w doskonałości opery nigdy chyba awierzyć nie dołamy nawet i pod względem muzycznym. Główne partye spoczęły w rękach pp.: Szymanowskiej (Zuzia), Okońskiego (Stanisław), Tarnawskiego (Serwacy) i Szymańskiego (Marcin). Że mieli przecież choć nieliczne momenty udane, to im mimo wszystko przyznać trzeba.

W „Pajacach“ po raz pierwszy ukazał się u nas p. Mann. Pochlebne wieści ze Lwowa i wrażenie z występu estradowego w sezonie koncertowym potwierdziły się w zupełności. Głos jego o pełnym, szlachetnym brzmieniu rozwinął się należycie, mając za podstawę znaczną i wybornie wyrobioną technikę i inteligencyę. Jedną jeszcze zaletę u niego podnieść należy, to nie szafowanie odradu całą siłą głosu, ale stopniowanie jej wraz ze wzrostem napięcia dramatycznego. Pewne szkolarstwo w ruchach ustąpi zapewne wraz z obyciem się ze sceną i pozwoli artyście stać się siłą bardzo poważną dla sceny operowej.

W partyi Neddy, choć zupełnie poprawnie wykonanej przez p. Dębicką, czuć było, że to rola poza granice jej właściwości wychodząca. Tam, gdzie charakter postaci prosty, nieskomplikowany i niewinnie miękki, zalety jej talentu okazują się w całej pełni, ale gdzie trzeba temperamentu i „komedyantstwa“, tj. gry, która nie zakrywając charakteru postaci, jednak go rolę jej maskuje, jak to właśnie ma miejsce w roli Colombii, czuć borykanie się z obcością takiej postaci.

Bardzo dobrym też jako Tonio był p. Szymański, zyskując zwłaszcza w prologu długotrwałe i zasłużone oklaski. T. Ch.

Od Administracyi.

Prosimy załączonymi czekami odnowić prenumeratę za miesiąc lipiec zaraz w pierwszych dniach lipca celem uniknięcia przerwy w wysyłce, kto nie przesłał bowiem prenumeraty najpóźniej do 5-go lipca temu wstrzymujemy dalszą wysyłkę „Naprzodu“. Osobnych upomnień nie wysyłamy.

Czas odnowić przedpłatę!

„Naprzód“ 2 K miesięcznie kosztuje z przesyłką.

KRONIKA.

Kraków, 30 czerwca.

Obchód grunwaldzki. Krajowy komitet grunwaldzki ogłasza następującą odezwę:

Rodacy! Zbliża się pięćsetna rocznica Grunwaldu. Wielka myśl polityczna, której Polska potęgę swoją i kulturę zawdzięczała, zjednoczenie jej z Litwą w zwycięskich zapasach na polach Grunwaldu i Tannenbergu, okazała celowość swoją i siłę. Rycerskie hufce Polski i Litwy w zwartych obok siebie stanęły szeregach, aby stawić czoło i wytyczyć granice coraz dalej na wschód zapuszczającemu zagony Zakonowi krzyżackiemu.

Po zwycięstwie grunwaldzkim, unia w Horodle!

To dwa silnym spletem związane wypadki, torujące historyczną drogę dla potęgi polskolitewskiego mocarstwa.

Nie mamy dzisiaj dostępu do pobojuwiska, na którym przed pięćset laty padła u stóp Polski i Litwy wszechmoc krzyżackiego zakonu, na którym połała się krew dwóch bratnich narodów i wytworzyła podłoże do dziejowego zjednoczenia Polski z Litwą. Nie jest nam danem na polach Grunwaldu i Tannenbergu uczcić pamięć zwycięskich wodzów i twórców polsko-litewskiej unii.

Ale dla całego narodu otworem stoi Kraków, dawna siedziba zwycięzcy z pod Grunwaldu. Mamy dostęp do tego Wawelu, z którego Jagiello ruszał na śmiertelny bój grunwaldzki i w którego katedrze, zwycięzcą wróciwszy, zawiesił zdobytą na wroga porpcę. W tej katedrze też spoczęły, jako relikwie narodowe, popioły Jadwigi i Jagielly. Naród polski czuje się gospodarzem w tym

Krakowie, w którym skupiały się polityczne myśli i kultura całej Polski w najświetniejszej

dobie jej rozwoju i potęgi państwowej. Tutaj więc, w starej Jagiellonów stolicy, ma Polska możność i płynący stąd obowiązek godnie uczcić pamięć grunwaldzkiego zwycięstwa.

I miasto Kraków otwiera podwoje dla całej Polski na obchód wielkiego narodowego święta. Niech tutaj w atmosferze Jagiellońskich nadrozszych historycznych pamiątek i wspomnień, u sarkofagu Jagielly i tych zasłużonych ojczyźnie mężów, co w tem uświęconem miejscu kości swoje na wieczny złożyli spoczynek, skrzepi się duch porzobiorowej Polski, zaczerpnie siły i mocy do dalszej ciężkiej pracy nad odrodzeniem narodu.

Kraków nie jest już stolicą wielkiej Rzeczypospolitej, ale nie przestał być ogniskiem polskiej tradycyi dziejowej i narodowej myśli. Minęły świetne dla Krakowa Jagiellonów czasy, ale pozostało mu poczucie obowiązków z tej przeszłości płynących. Jednym z nich jest wskrzeszenie w tym roku w jego murach, przy udziale całej Polski, pamięci grunwaldzkiego zwycięstwa.

Z inicjatywy krakowskiej Rady miejskiej zawiązany komitet krajowy pragnie uczcić wiekopomne zwycięstwo w sposób godny jego dziejowego znaczenia i godny narodu, wiążącego życie dzisiejszych pokoleń ze spuścizną minionych wieków.

Krajowy komitet grunwaldzki zaprasza tedy do udziału w tem wielkim święcie narodowym wszystkich synów ojczyzny, przedstawicieli wszystkich stanów i wszystkich bez wyjątku sfer społecznych. Niech cały naród w dniu 15 lipca zgłosi się u prochów zwycięzcy z pod Grunwaldu, niech tutaj odżyje pamięć dawnej świetności Jagiellońskiej epoki i rzuci jasny promień nadziei na przyszłość narodu naszego, cierpienia jego i wysiłki.

Krajowy komitet zaprasza do udziału w uroczystościach grunwaldzkich, które w dniach 15, 16 i 17 lipca b. r. w Krakowie się odbędą, polskie przedstawicielstwa z ciał ustawodawczych, polskie reprezentacje powiatów, gmin wiejskich i miejskich, stowarzyszenia, instytucye, wszelkie organizacye, polskim ożywione duchem, wreszcie wszystkich, co Polakami się czują.

W Krakowie, dnia 26 czerwca 1910 r. W imieniu krajowego komitetu dla obchodu grunwaldzkiego

Prezydium komitetu:

Ernest Bandrowski, Władysław Bandurski, Jakób Bojko, Artur Zaręba Cielecki, Stanisław Cichociński, Ignacy Daszyński, Franciszek Dołęcki, Ksawery Fiszer, ks. Jan Krupiński, Juliusz Leo, Ferdynand Maiss, Franciszek Maryewski, Artur Nimhin, Józef Serczyk, Stefan Skrzyński.

Nowiny krakowskie.

Mieszkania na uroczystość grunwaldzką. Do sekcji kwaterekowej komitetu grunwaldzkiego zgłoszono przeszło 600 mieszkań prywatnych w różnych dzielnicach miasta dla pomieszczenia około 2400 osób. Zgłoszone mieszkania zwiedzać będą w tym tygodniu delegacyi komitetu pp. Berski, Graele, Robak i Solecki między godz. 9 rano a 7 wieczór. Ponieważ zaofertowane ceny za mieszkania są zbyt wygórowane, delegacyi po obejrzeniu mieszkań ugodzą cenę i wskażą następnie osoby, które w mieszkaniu zamieszkają.

Odstąpienie pomnika Jagielly nastąpi o godzinie jedenastej. Przemawiać będzie marszałek krajowy hr. Stanisław Baden i prezydent miasta dr Juliusz Leo. Połączone chóry pod batutą dyr. Nowowiejskiego wykonają z towarzyszeniem orkiestry p. Czyżowskiego szereg pieśni z osobnej trybuny umieszczonej w tyle za pomnikiem. Dostęp do placu Matejki będzie zamknięty od Bramy Floryańskiej i plant aż do gmachu akademii sztuk pięknych z jednej strony, a hotelu Centralnego z drugiej — tak samo od ul. Asnyka, tudzież od ulicy Filipa i Kurnik. W zamknięte miejsce wstęp będzie dozwolony tylko dla posiadaczy biletów na trybuny, deputacyom, ponadto komitet wyda parę tysięcy biletów po minimalnych cenach na miejsca stojące. Zarządzenie to jest konieczne, aby przeciwdziałać natłokowi tłumów i ewentualnym wypadkom. W dziedzińcu gmachu dyrekcji kolejowej urzędować będzie pogotowie ratunkowe. Dookoła pomnika będzie zostawiona znaczniejsza przestrzeń wolna.

Otwarcie wystawy pamiątek Jagiellońskich w Pałacu sztuki na pl. Szczerbim nastąpi bezpośrednio po odstąpieniu pomnika, mniej więcej koło godziny 12 w południe.

Wiec oświatowy. Staraniem Krajowego Związku nauczycielstwa ludowego w Galicji z siedzibą w Krakowie oraz Koła T. S. L.

że, rozpatrzywszy rzecz na zimno, znaleźć jeszcze jakieś wyjście. Nie mogę bowiem pogodzić się z myślą, że człowiek z pańskimi stosunkami mógł się znaleźć w położeniu bez wyjścia.

— Wszystko, co mam, jest zastawione lub zafantowane. Własne moje pieniądze pożyczylem i utracilem. Liczyłem na zyski, na zwyczaj na giełdzie, no i dziś, jak pan widzisz, wszystko stracone! To, co mam jeszcze, jest za mało, ażeby zaspokoilo moje wierzytelności.

— Lecz cały ten krach jest przecież przejściowy; gdy przeminie i powrócą normalne stosunki, wówczas i pan i pańskie instytucye...

— Na to trzeba lat, długich lat! Tymczasem zaś wszystko, co mam, muszę sprzedać. Zniszczono mnie, unicestwiono. Nie mam dziś nawet tyle, ażeby móz pierwsze potrzeby życia opędzić.

Allan milczał przez chwilę, myśląc z całym natężeniem nad tem, jakimi słowy możnaby jednak podnieść ducha w tym przygniecionym nieszczęściem człowieku, jaką zaświecić mu w udreżone oczy nadzieja.

— Pani Taylor pisała mi też że Waterman...

— Wiem, wiem — odparł podniesionym głosem Ryder. — Wszak musiał jej coś przyrzec, ażeby otrzymać w zamian to, czego pożądał!

Allan słuchał zmartwiałym.

— Czy pan resztą sądzisz, że on do-

trzyma tego, co przyrzekł? Tak, zdarza mu się to czasem, to prawda — mówił Ryder zdławionym głosem. — Lecz miałbym zostać jednym z lokajów Watermana, jak Jan Lawrence... Słyszałeś pan co o Lawrence'u? Człowiek ten był jednym z najważniejszych bankierów w Nowym Jorku. Waterman zażądał raz od niego czegoś, czemu Lawrence się sprzeciwił. Zniszczył go więc najzupełniej, zabrał mu wszystko do ostatniego dolara. I człowiek ów przycołał się do stóp Watermana na kolanach, żebrając litości.

— Więc przecież nauczyłem pana rozum — rzekł doń Waterman — oto pieniądze pańskie, bierz pan...

— I dziś jest Lawrence jego pokornym rabem, wiernym psem; ma za to majątek i tyje. Bank jego istnieje dziś po to, ażeby pożyczać pieniądze temu, kogo chce złapać w swe siła Waterman. W odpowiedniej chwili bank wypożyczone pieniądze wypowiada, a Waterman wykupuje przedsiębiorstwo ofiary-dłużnika.

Allan siedział w milczeniu pod wrażeniem słów Rydera, które budziły w nim naprzemian to gaiew, to obrzydzenie.

— Panie Ryder — rzekł wkońcu. — Widzę, że moja pomoc nie przyda się panu na nic. Nie znam zresztą dokładnie położenia. Lecz gdybyś pan mnie jednak potrzebował, jestem każdej chwili na pańskie usługi.

(Dokończenie nastąpi).

Precz „BŁĘKIT“
z farbą w proszku, gdyż

jest nowym środkiem (pastą w pudełkach) siwienia bielizny, o wiele piękniejszym i wydatniejszym (1 pudełko „Błękitu“ starczy za 2 paczki farbki proszkowej) najprostszym w użyciu pod gwarancją nieszkodliwym. Fabryka: Stanisław Hof, Kraków,

Człowieku! Poznaj sam siebie!
Anatomiczna Wystawa Figur woskowych

Tylko krótki czas do zwiedzenia! Po raz pierwszy do widzenia w Krakowie! — Na szczególną uwagę zasługuje Oddział III: **Piac Wielopole** Upadek ludzkości w błoto wielkomiejskie i tegoż skutki. (obok Cyrku Edison). Wystawa otwarta codziennie od godziny 8 rano do godziny 10 wieczór.

im. T. Kościuszki w Krakowie odbędzie się w sobotę 16 lipca w sali Teatru ludowego przy ulicy Rajskiej publiczny grunwaldzki wiec oświatowy z następującym porządkiem dziennym: 1. a) „Zagajenie” — p. Stanisław Nowak, prezes Krajowego Związku nauczycielstwa ludowego i radca miejski; b) „Słowo wstępne” — p. dr Ignacy Wróbel, prezes Koła T. S. L. im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie. 2. „Kastowość szkolnictwa ludowego” — referent p. Wincenty Witos, poseł na sejm krajowy. 3. „Pochód oświaty wśród sióła” — referent p. Stanisław Józef Lederer, prezes komisji czytelniano odczytowej i sekretarz Koła T. S. L. im. T. Kościuszki w Krakowie. 4. „Wady naszego wychowania” — referent p. Włodzimierz Tetmajer, poeta i artysta malarz. 5. „Podniesienie bogactwa na wsi” — referent p. Edward Maurizio, prezes Krajowego Związku mleczarskiego. 6. „Przyjęcie rezolucyj” — referent p. Stanisław Pałka, wiceprezes Krajowego Związku nauczycielstwa ludowego. Początek wiecu o godz. 8 1/2 rano.

Z pogotowia. We wtorek wieczór powołano pogotowie na ul. Basztową, gdzie zasłabł jakiś człowiek. Okazało się, że jest to stróż Wawrzyniec Tula, zamieszkały przy ul. Studenckiej, który, mając zranioną nogę, zaniedbał leczenia i z osłabienia padł na ulicy.

We wtorek po południu przywieziono na pogotowie Klemensa Rusina z Bronowic Małych, któremu jakiś drab zadał nożem 7 ran na głowie. W groźnym stanie odwieziono go do szpitala.

W matchu futbolowym wczorajszym „Wisła” I z „R. K. S.” I osiągnęła „Wisła”, jeden z najsilniejszych klubów galicyjskich, w zapasach z młodym „R. K. S.” stosunek 4:0.

Ciężkie przejechanie. We wtorek wieczór przejechała dorozka na rogu ul. Karmelickiej i Dunajewskiego 10-letniego Maryana Polaka, który odniósł złamanie obojczyka i skaleczenia na całym ciele. Chłopaka przewiozło pogotowie na klinikę chirurgiczną.

O sprzeniewierzeniu na poczcie. Wtorkowa rozprawa przeciw Wincentemu Krapie, posłańcowi pocztowemu z Dobeży, zakończyła się zasądzeniem go na 10 miesięcy ciężkiego więzienia.

Pół życia w więzieniu. Dziś stawał przed sądem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Obtulowicza Grzegorz Fesius, rodem Węgier, oskarżony o okradanie pasażerów kolejowych na liniach galicyjskich. Fesius odsiedział już w więzieniu 21 lat, począwszy od 17 dni, a skończywszy na najdłuższej jednorazowej karze 8 letniego więzienia; przesiedział więc prawie całą drugą połowę swe go życia, gdyż liczy 49 lat. Pierwszymi kradzieżami, jeszcze w chłopięcym wieku, były kradzieże jabłek i ziemniaków, do których namawiała go matka, która jako wdowa musiała żywić liczną rodzinę. — Rozprawę dla zawiązania świadków odroczone.

Z sali sądowej. Przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Obtulowicza toczyły się dziś dwie rozprawy o nałogową kradzież. W pierwszej stawał 49-letni Grzegorz Fesius, który przesiedział już 21 lat w kryminalu za kradzież, oskarżony o usiłowane okradzenie dnia 17 maja b. r. emigranta Antoniego Partyki w pociągu Tarnów-Kraków oraz o cały szereg innych kradzieży. Rozprawa z powodu niejawienia się ważnych świadków została odroczone.

W drugiej rozprawie stawał 27-letni Władysław Filipowicz, oskarżony o okradzenie Julii Glinki w kościele Maryackim. Wyrok zapadnie po południu.

Nożownictwo. Wczoraj wieczór powstała na ul. Dajwór bójka między murarzem Antonim Mitką i masarzami Stanisławem Bochnakiem i Jakóbem Sekulą. Bójka zamieniła się w krwawą rzeź na noże, w ciągu której Mitka otrzymał tyle ciężkich ran, że pogotowie przewiozło go do szpitala. Tamci dwaj także nie wyszli bez szwanku.

Na odpuście w Tyńcu szewc Wojciech Mazurkiewicz dostał się w takie towarzystwo, że wyszedł okryty ranami w płuca i brzuch. Zambarm przewiózł go łódką do Przegorzał, skąd wezwane pogotowie w bardzo ciężkim stanie przewiozło go do szpitala.

Wykłady o introligatorstwie. W sali wykładowej Muzeum techniczno-przemysłowego (ul. Franciszkańska 4) wygłosi w dniach 1, 4, 5, 6, 7, 8, 11 i 12 lipca między godziną 7—8 p. Adam Chmiel, archiwaryusz miejski, szereg wykładów p. t. „Dawne oprawy introligatorskie”. Dyrekcja Muzeum żywi nadzieję, iż zajmujący przedmiot wykładów zainteresuje nistylko fachowców, lecz także szerzą publiczność. Wstęp bezpłatny.

W szkole sztuk pięknych dla kobiet Maryi Niedzielskiej w Krakowie odbędzie się na zakończenie roku szkolnego wystawa prac uczennic w dniach 1 i 2 lipca od godziny 10 rano do 5 po południu w lokalu szkoły, ul. Kolejowa 3. Wystawa obejmie prace rysunkowe i olejne oraz projekty z zakresu sztuki dekoracyjnej. Wstęp 20 h prze-

znaczony na dochód budowy domu akademii sztuk pięknych.

Z teatru ludowego komunikują nam: Dziś i w piątek w Parku krakowskim danym będzie „Kościuszkę pod Raclawicami” dla przejeżdżających. Dyrekcja pozyskała na dwa tylko występy sławną francuską tancerkę klasyczną i mimiczkę Eugenię Treplin z teatru „la Scala” w Medyolanie. Zabawi ona w przejeździe do Warszawy przez sobotę i niedzielę i odegra i odtańczy klasyczne, staro-egipskie i współczesne hiszpańskie tańce, którymi podziw budzi na pierwszorzędnym scenach zagranicznych. Zagraniczne dzienniki wyrażają się o niej jako o mistrzyni mimiki i lekkiego tańca. Zdziwiała wszystkich lekkością tańca i rytmicznością jego wykonanie przy akompaniamencie orkiestry. W sobotę i w niedzielę wykona po sześć tańców, a resztę wieczoru wypełni „wieczór pieśni”, wykonany przez Jadwigę Brzozowską, Sabinę Zielińską, Stanisława Poleńskiego i Stefana Turskiego.

Reperituar teatru miejskiego. Opera i operetka lwowska: Czwartek: „Nietoperz”. Piątek: „Manewry jesienne”.

Reperituar teatru ludowego. W Parku: Czwartek: „Kościuszkę pod Raclawicami”. Piątek: „Kościuszkę pod Raclawicami”.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I. p.).

Biblioteka otwarta od godz. 5—9 w dni powszednie. — Czytelnia czasopiśm otwarta od godz. 12—1 i od 5—9 codziennie. — Biuro otwarte od godz. 5—7 w dni powszednie.

Nowiny lwowskie.

Obchód uroczystości grunwaldzkiej. We wtorek wieczór odbyło się w udekorowanej sali ratuszowej uroczyste posiedzenie Rady miasta z okazji uroczystości grunwaldzkich. Wielu radnych pojawiło się w kontuszach. Posiedzenie zagaik krótką przemową wiceprezydent Epler, poczem przemówił radny Janik o bitwie pod Grunwaldem. Radny Stesłowicz odczytał akt fundacji grunwaldzkiej, ustanowionej przez Radę miasta. Odnosne wnioski przyjęto jednomyślnie wśród oklasków. Wkońcu przemówił radny Biechoński.

Przed ratuszem zebrały się tłumy publiczności. Orkiestra przygrywała pieśni narodowe. O godz. 8 wieczór na wieży ratuszowej zajaśniały światła elektryczne. Miasto było udekorowane.

Wczoraj cały Lwów obchodził uroczystości rocznicę grunwaldzką. Całe miasto było udekorowane chorągiewami o barwach narodowych. Rano stawiły się tysiączne tłumy na boisku sokolem. Ks. arcybiskup Bilczewski odprawił mszę polową, ks. biskup Bandurski wygłosił kazanie, poczem wygłosił mowę o Grunwaldzie poseł dr Roszkowski. Następnie ruszył ogromny pochód, w którym wzięły także korporacyjny udział organizacje robotnicze z własną orkiestrą i z olbrzymią czerwoną chorągwią z napisem P. P. S. D. Pochód trwał godzinę i zakończył się przed teatrem miejskim, w którym o godz. 12 odbył się uroczysty poranek; przemawiali prof. Balzer i archiwaryusz Czołowski, a po śpiewach nastąpił żywy obraz.

W chwili, gdy początek pochodu zbliżał się do teatru, socjalno-demokratyczne organizacje robotnicze, okrążywszy plac Maryacki, ugrupowały się pod pomnikiem Mickiewicza, u stóp którego złożyły sztandary i odznaki. Tu przemawiali: tow. poseł Hudec, tow. Ettinger imieniem akademickiej młodzieży postępowej i tow. Nacher, poczem po odśpiewaniu „Czerwonego Sztandaru” tłumy rozeszły się. Podczas manifestacji przygrywała orkiestra robotnicza.

Po południu odbyły się ćwiczenia sokole na boisku, wieczorem zaś odegrano w teatrze „Zawiszę Czarnego” Słowackiego.

Echa katastrofy przy ul. Bożnickiej. Właściciel kamienicy, która była widownią katastrofy, Menkes, pozostaje nadal w więzieniu śledczym i pozostanie w nim aż do ukończenia przesłuchania świadków. Śledztwo, które prowadzi sędzia śledczy p. Zaleski, potrwa czas dłuższy wobec obszernego materiału, który musi być wyczerpany. Samych uszkodzonych w katastrofie jest 21 osób, ponadto powołanych będzie cały szereg świadków, muszą być szczegółowo zbadane akta magistratu, dotyczące zawałonej realności i t. d. Komisje, które mają przeprowadzić szczegółowe zbadanie domów w myśl polecenia namiestnictwa, nie rozpoczęły jeszcze swych czynności. W skład każdej komisji, których będzie kilka, wejść mają: urzędnik techniczny magistratu, urzędnik koncepcyjny, delegat Rady miejskiej i ewentualnie delegat korporacji budowniczych i majstrów murarskich. Na razie zarządził magistrat rewizję domów, które już zewnętrznym wyglądem budzą podejrzenie, tudzież tych domów, co do których nadchodzą doniesienia prywatne. Dotychczas opróżniono domy pod l. 10 i 30 przy ulicy Boimów, pod l. 6 przy ul. Pełtewnej, pod l. 6 przy ul. Wagowej, pod l. 3 przy ul. Rybiej i częściowo dom pod l. 1 przy ul. Starotan-

detnej. Poza tem kilkudziesięciu właścicielom domów wydano polecenie, aby w przeciągu pewnego czasu przeprowadzili dokładną rewizję belkowań swych domów pod groźbą opróżnienia tychże. Mieszkańców opróżnionych domów pomieszcza magistrat na razie w lokalach miejskich, na przyszłość zaś w razie potrzeby ma być na ten cel użyta dawna remiza tramwaju konnego.

Ze swiata.

Aresztowania. Agencji ochrony warszawskiej po rewizjach w mieszkaniach aresztowali pp. Kazimierza Neumarskiego (Marszałkowska 15), Adama Żółkowskiego (Piekarska), Jakóba Boreńskiego (Hoża 41), Karola Neumana (Mostowa 10).

W Płocku po kilkogodzinnej rewizji aresztowała policja Jakóba Ozianińskiego.

Proces Wekerlego. Z Budapesztu donoszą: W procesie o obrazę czci Wekerlego został redaktor Habar skazany na 2 miesiące i 2 tygodnie więzienia, oraz 200 K grzywny.

Konkurs awiatyczny. Z Tryestu donoszą: Wczoraj odbył się na placu ćwiczeń wojskowych w Gorycy popis awiatyczny. Brali w nim udział inżynierowie Sablatiny i Heim na aparatach Wrighta i inżynier Ruszian na monopolanie własnej konstrukcji. Sablatiny i Heim zbierali za swe wzloty żywe oklaski, podczas gdy Ruszian na swoim aparacie natychmiast osunął się na ziemię.

Cholera w Berlinie. We wtorek wydarzył się w Berlinie nowy wypadek cholery azyatyckiej.

Katastrofa balonu. Z Osnabrück (Niemcy) donoszą: Okręt powietrzny „Deutschland” leży w lesie przechylony na bok. Tyna jego część jest zupełnie zniszczona, balonety wypróznione. Cały statek zostanie zdemontowany. Jeden z monterów ma złamaną nogę. Wojsko zamknęło dostęp do statku.

Śmierć na posiedzeniu parlamentu. Na końcu wczorajszego posiedzenia włoskiej Izby deputowanych nagle poseł miasta Rzymu republikanin Mazza padł rażony apopleksją i mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej ducha wyzionął.

Aresztowanie dziennikarza austriackiego w Petersburgu. Policja aresztowała reprezentanta austr. Biura koresp. bar. Ungern-Sternberga po dokonaniu w jego mieszkaniu rewizji i skonfiskowaniu redakcyjnych papierów. Aresztowanie wywołało wielką sensację. Przyczyny aresztowania trudno dociec. Opowiadają, że idzie o wydanie obcemu mocarstwu tajemnic wojskowych. Sternberg jest Żołtyszem i jest poddanym rosyjskim. Jest on korespondentem pism niemieckich i szwedzkich oraz „Daily Mail”. W sprawę jego ma być włączony jeszcze 2 innych korespondentów zagranicznych. Bar. Ungern-Sternberg siedzi w aresztach policji politycznej. Aresztowano go na rozkaz ministra spraw zagranicznych. Policja śledziła go od 15 miesięcy. Głównym dokumentem obciążającym jest jego notes i własnoręczne notatki w tym notesie. Notował on mianowicie sumy wypłacone 12 podagentom, których miał w Petersburgu i w Kijowie. Ów notes sam bar. Ungern Sternberg uznał za autentyczny.

Wyciągi automobilowe. Wczoraj rozpoczęły się międzynarodowe wyciągi automobilowe na drodze Petersburg-Kijów-Moskwa i z powrotem do Petersburga. Udział bierze 55 samochodów. Przestrzeń tę, wynoszącą 3300 wiorst, podzielono na 10 etapów.

Epilog zamachu w Kairze. We wtorek rano powieszono Vardanego, mordercę prezydenta ministrów egipskich Butrosa.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne, nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki

TELEGRAMY

z dnia 30 czerwca.

Parlament francuski.

Paryż. Izba deputowanych ukończyła we wtorek dyskusję nad interpelacjami o ogólnej polityce i na wniosek premiera Brianda przyjęła 403 głosami przeciw 110 porządek dzienny wyrażający zaufanie rządowi.

Paryż. Dzienniki radykalne wyrażają żywe zadowolenie z powodu zwycięstwa rządu i porozumienia osiągniętego między rządem a socjalnymi radykałami.

Zmiany w rządzie niemieckim.

Berlin. „Staats-Anzeiger” ogłasza: Minister skarbu bar. Rheinbaben otrzymał na własną prośbę uwolnienie z urzędu.

W jego miejsce został ministrem skarbu nadburmistrz Magdeburga Lentze. Ambasador w Paryżu ks. Radolin uwolniony został na własną prośbę z urzędu; na ambasadora w Paryżu upatrzony jest sekretarz stanu spraw zagranicznych Schön, a w jego miejsce na sekretarza przyjsić ma poseł w Bukareszcie Kiderlen-Wächter.

Budżet francuski.

Paryż. Preliminarz państwowy na r. 1911 przewiduje wydatki w sumie 4270 milionów franków, w tem 37 milionów na budowę dwóch okrętów pancernych.

Cholera w Rosji.

Petersburg. Skonstatowano tu znova dwa wypadki cholery.

Bojkot grecki w Turcyi.

Konstantynopol. Bojkot grecki trwa dalej; przychodzi przytem od licznych zajęć.

Parlament angielski.

Londyn. Izba gmin przyjęła 383 głosami przeciw 42 projekt ustawy, zmieniający treść przysięgi króla przy wstąpieniu na tron.

Londyn. „Daily Chronicle” donosi, że partya irlandzka głosować będzie przeciw budżetowi, jeżeli nie otrzyma pewności, że nie przyjdzie do kompromisu z opozycją w sprawie „veta” Izby lordów.

Bombi hiszpańskie.

Barcelona. Znalezione tu na ulicy bombę odwożono wozem policyjnym nieopancerzonym. Po drodze bomba wybuchła. Dwóch policyantów, którzy towarzyszyli wozowi, doznało ciężkich obrażeń. Nadtę ranni są: jeden policyant i jeden artylerzysta. Pewien przechodzień, którego poraniły odłamki bomby, zmarł wskutek ran.

Walki w Marokku.

Casablanca. W walce odbytej 23 b. m. padło po stronie francuskiej 13 zabitych, a 71 było ranych. Straty nieprzyjaciela są znaczne.

Bacność malarze!

Poufna zgromadzenie malarzy i lakierników w sprawie cennikowej odbędzie się w niedzielę 3 lipca b. r. o godz. 11 przed południem w Miejskiej Kasie chorych w Krakowie. Obecność wszystkich malarzy i lakierników na tem zgromadzeniu konieczna. Zarząd.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia pelttowe o zgromadzeniach i zebraaniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halterzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* **Posiedzenie krakowskiego komitetu miejscowego P. P. S. D.** odbędzie się we czwartek 30 czerwca b. r. o godzinie 7 wieczorem w lokalu Związku stow. rob. przy ul. Zwierzynieckiej 10. Sprawy ważne.

* **Organizacja krakowskich murarzy** urządza w niedzielę 3 lipca wielką zabawę ogrodową w Czarnej Wsi w ogrodzie p. Goldberga z nader urozmaiconym programem. Początek o godz. 2 po południu. Wstęp 50 h, dla dzieci 10 h. Zarząd.

* **Posiedzenia zarządu organizacji kobiet w Krakowie** odbywać się będą 2 razy na miesiąc, we czwartki po 1-szym i 15-stym każdego miesiąca, **posiedzenia komitetu miejscowego** 1 raz na miesiąc, w ostatni czwartek miesiąca punktualnie o godz. 7 wieczór w Związku stow. rob., ul. Zwierzyniecka 10, I. p. Odtąd oddzielne zawiadomienia towarzyszkom rozsyłane nie będą. Komitet organizacyjny kobiet P. P. S. D.

* **Wkłady do organizacji kobiet w Krakowie** przyjmuje się oraz wydaje się towarzyszkom „Prawo Ludu” i „Głos kobiet” i udziela wszelkich informacji w sprawach organizacji we wtorki i czwartki od godz. 6—8 wieczór, oraz w niedzielę od 11—1 w Związku stow. rob., ul. Zwierzyniecka 10, I. piętro.

NADESŁANE

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

Polecamy naszym rodzinom jak najgoręcej **Kolińską domlęszkę do kawy.**

Kapslele gazowe nasycane ciekłym kwasem węglowym wydaje **Zakład wodolecznicy dr. Kupczyka** Kraków, ul. Szujskiego 11 (róg Rajskiej). Wskazania: choroby serca i naczyń krwionośnych, reumatyzm, skaza moczanowa, niedokrewność.

Uwaga! Z powodu zwinięcia handlu Henryk Recht

Koszule, kołnierze, mankiety, oraz wszelką bieliznę i Towary galanteryjne aż do dnia 15 lipca b. r. sprzedaje za bezcen

Kraków, Grodzka 1. 25.

RENOMOWANY I ZNANY POWSZECHNIE KRAKOWSKI **ZAKŁAD KRAWIECKI Antoniego Sadowskiego** został napowrót otworzony i mieści się obecnie w nowym domu przy ul. Karmelickiej 7. —

Zakład prowadzi sam właściciel Antoni Sadowski, znany powszechnie od szeregu lat — jako niezrównany krawiec. —

Morele

Morele, gruszki, wiśnie świeżo...

Poszukuje się

3 robotników do wyrobów betonowych...

Uczeń

z ukończoną I. lub II. klasą realną...

UMIESZCZENIE w Cukierni Lwowskiej...

5-10 Koron

dziennie łatwo zarobić można.

Pomocnika i praktykanta

poszukuje magazyn nowości S. Silbiger...

Kamienica II-piętrowa

z nowoczesnym urządzeniem blisko kolei do sprzedania.

Posady praktykanta

poszukuje uczeń z ukończoną I. kl. handlową...

Bandaże rupturowe

Wielka doniosłość i znakomitość dla osób cierpiących...

Antoni M. Mirkiewicz

Jako ulepszone, udoskonalone i nowo wynalezione...

FABRYKA POŃCZOCH

Kraków, Rynek 15 w podwórzu poleca swój bogato zaopatrzone...

Mieszkania do wynajęcia

od sierpnia, września i pod pewnymi warunkami od października...

Wszystkie 3 domy są tylko dwupiętrowe, bez suterenujących...

Na śluby

polowania i wycieczki wynajmuje: Powozy, konie i samochody.

ZOFIA BIESIADĘCKA OSWIECIM

Pracownia sukien i kostyumów damskich

Biuro podróży Zofii Biesiadeckiej

Oświęcim (dworzec) sprzedaje bilety okrętowe do Ameryki

TOWARZYSTWA

urządzające zabawy, wycieczki dostaną przy zamówieniach w Cukierni Lwowskiej...

OGŁOSZENIE KONKURSU. PIĘĆ STYPENDYÓW

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie rozpisuje niniejszem z „Cesarskiej Dotacji Jubileuszowej 1908” konkurs na...

Prawdziwe berneńskie sukna na sezon jesienny i letni 1910

Table with 2 columns: Description of fabric (reszka długofol, reszka krótka) and Price (kor. 7, 10, 12, 15, 17, 18, 20)

Stiegel-Imhof w Bernie

Biuro ogłoszeń i wszelkiej reklamy „Principia”, Kraków, ul. św. Marka 21

„THE GRESHAM” Towarzystwo ubezpieczeń na życie w Londynie

Wypłacone police K 564,826.666 Aktywa K 235,857.564 Roczny dochód K 33,767.312

Pracownia sukien i kostyumów damskich WANDA była krajezynie w magazynie WP. H. Schwarza przy ul. Karmelickiej L. 16 w Krakowie.

Ja Anna Csillag z moimi 185 otm. długimi, olbrzymimi włosami Lorelay, które uzyskałam po 14 miesiącach...

Do wynajęcia częściowo lub w całości!

Kompleks budynków murowanych I-piętrowych i parterowych...

Zakłady lecznicze, wychowawcze, gospodarcze, mieszkania prywatne i robotnicze...

Wynajem może nastąpić od połowy lipca b. r. Bliższej wiadomości udzieli p. Henryk Gumpłowicz...

Spółnika

z kapitałem 5—10.000 koron poszukuje się celem rozwinięcia fabryki dodatku pokarmowego...

Poszukuje się kamienicy

Skorowidz handlowo-przemysłowy miasta Krakowa i okolicy

NOWOJORSKA GERMANIA TOWARZYSTWO ASEKURACYJNE NA ŻYCIE

Generalna Dyrekcja dla Europy: Berlin W. 64, Behrenstrasse 8, we własnym domu Generalna Reprezentacja dla Austrii: Wiedeń, I., Stubenring 18, we własnym domu

Do wydzierżawienia Hotel we Lwowie

na pryncypalnej ulicy położony, urządzone nowoczesnie. Warunki bardzo korzystne.

Zapewnił Pan sobie pierwszorzędne rowery z podwójnym łożyskiem dzwonowem i wolnym kołem K 99—, elegancko ozdobne...